

ніе, за което ний искамы, сдѣшатели, да бѣсѣдовамы? — То не е челоуѣческо, но Божіе. Него не са го измыслили челоуѣцы, но самъ си Богъ го е открилъ на челоуѣцѣтъ. Тѣй никога не го забравяйте, сдѣшатели: четете ли или сдѣшате христіанското ученіе, приказвате ли или размышлавате за него, не забравяйте, че вий четете, сдѣшате, приказвате и размышлавате за тѣй, на което самъ си Богъ ѣ надчилъ челоуѣцѣтъ, което е намъ открито отъ самага Бога. Какъ ѣ Богъ открилъ своето ученіе на челоуѣцѣтъ, какъ тѣй ученіе са е распространило помеждѣ челоуѣцѣтъ и е стигнало до насъ?

Съ различни образы Богъ открывалъ своето ученіе на челоуѣцѣтъ въ древнитѣ врѣмена: на едни Той са евявалъ за тѣй въ видъ на челоуѣкъ, съ дръгы бѣсѣдовалъ невидимо, дръгы враздмѣвалъ въ сновидѣніа и на нѣкои вѣдшавалъ чрезъ Дѣха Свѣтаго. Открываемытъ по този начинъ истинны и правила прѣминѣвали послѣ на дѣмы отъ едного челоуѣка на дръгиго: бащата разказвалъ за тѣхъ на дѣцата и на вѣндытъ си, а тѣ, въ свое врѣме, на своитѣ дѣца и вѣнды. И тѣй, тѣ са распространили и опазили междѣ челоуѣцѣтъ, като прѣминѣвали отъ Адама до Ноа, отъ Ноа до